

# FREDNINGSVÆRDI ER

PLOUGS GAARD

FAABORG-MIDTFYN KOMMUNE



Besigtigelsesdato:	27.11.2013 og 18.12.2013
Besigtiget af:	Mia Kroer Ræbild
Journalnummer:	2013-7.82.07/430-0001
Kommune:	Faaborg-Midtfyn Kommune
Adresse:	Vestergade 10 og Rådhusgården 7, 5600 Faaborg
Betegnelse:	Plougs Gaard
Fredningsår:	1918
Omfang:	<i>Forhuset (ca. 1730, gennemgribende ombygget 1791, formentlig af Hans Jørgen Lang), det østlige sidehus (ca. 1800), baghuset (ca. 1850) samt de sydligste tre fag af det vestlige sidehus (1700-tallet, senere ombygget og forkortet).</i>

## BYGNINGSBESKRIVELSE

Forhuset indgår i Vestergades nordlige husrække og er beliggende i den vestlige del af Faaborgs gamle bykerne, hvor det er sammenbygget med Vesterport. Det toetages forhus er mod gården, mod vest, sammenbygget med et toetages sidehus, der igen er sammenbygget med en enetages udhusbygning. Det brostensbelagte gårdrum afgrænses mod øst af et toetages sidehus i bindingsværk, der mod nord er sammenbygget med et enetages baghus ligeledes i bindingsværk. Baghuset er igen bygget sammen med et grundmuret baghus, der hører til Bryggergården. Udhusbygningen og det vestre baghus er ikke omfattet af fredningen.

Det toetages forhus har en tre fag bred gavlkvist mod gaden og afsluttes af et heltag, der er halvvalmet mod vest. Tagbeklædningen på bygningens østre halvdel er teglsten, der er sortglaserede mod gaden og røde mod gården, mens den mod vest er skifer. I rygningen ses i alt fire, hvidkalkede skorstenspiber med sokkel og gesims. I tagfladen mod gaden ses både nyere og ældre tagvinduer, mens der mod gården er to nyere kviste mod øst samt nyere og ældre tagvinduer. Mod gaden er den grundmurede, hvidkalkede facade inddelt i 11 synlige vinduesfag, den resterende del af forhuset er sammenbygget med byporten. De tre fag under gavlkvisten og de tre østligste fag fremtræder som en svagt markeret risalit, mens de tre vestligste fag er trukket et fag ud i gaden. Soklen er let fremtrædende og gråmalet, facaden er hvidkalket og udsmykket med en glat kordongesims og en profileret hovedgesims, der begge er sandfarvede. En profileret, sandfarvet gesims indrammer også gavlkvistens trekantfronton. Under flere af vinduerne er en konsolbåren sålbænk af sandsten. Ud for midtrisalitten fører en ældre, toløbet granittrappe med jerngelænder og to ældre gadelamper



Facaden mod Vestergade.

op til en ældre tofløjet, belagt revledør. Døren indrammes af en sandstensportal med en konsolbåren trekantfronton. Østligst er en ældre, tofløjet revleport med indgangsdør i midten. Vinduerne er udformet som korspostvinduer med små ruder. Både indgangsdør, port og vinduer er malet hvide. Forhusets vestvendte gavlfremtræder med en sort sokkel, gulkalket murflade og hvidmalet kordon og -hovedgesims. Over korspostvinduerne samt over de torammede og tredelte vinduer øverst er svagt buede murstik fremhævet med hvidt. En traditionelt udført havedør, der øverst er udformet som gavlens øvrige korspostvinduer og har fyldinger nederst, leder via en granittrappe ned til en lille muromkranset have mod syd. Mod gården står forhusets østligste del i bindingsværk, mens den vestlige del står i grundmur. Ved siden af portgennemgangen er et enetages udhus i bindingsværk med rødt, teglhængt tegltag, der mod vest har et toetages udskud i grundmur med skifertag. Soklen er sort, bindingsværket er sortopstolpet, tavlene og muren er malet lysegule, mens vinduerne og bagdøren er mørkegrønne. Bagdøren ved siden af portgennemgangen er en traditionelt udført fyldingsdør med et smårudet overvindue. Vinduerne er smårudedede korspostvinduer som mod gaden. Generelt er vinduerne en blanding af ældre og nyere, traditionelt udførte vinduer, der er forsynet med forsatsvinduer, dog undtagen vinduerne i de to kviste mod gården, der er udført som termovinduer med brede sprosser. Portrummet har brostensbelægning, vægge med sortopstolpet bindingsværk og lysegule tavler, ligesom loftets synlige tømmer og pladebeklædningen herimellem er malet lysegule. Porten er grønmalet på indersiden.

Det vestlige sidehus er en toetages, grundmuret bygning med et stejlt, teglhængt heltag med røde tegl, og i rygningen ses to kraftige skorstenspiber med sokkel – kun skorstenspiben i gavlen er øverst forsynet med en gesims. I tagfladen mod gården ses et par udluftningshætter samt et traditionelt tagvindue. Mod gården er en toetages lude, der øverst er udført i bindingsværk. Soklen er sort, murene, tavlene og den retkantede gesims er lysegule og bindingsværket er sortopstolpet. Vinduerne er to- og tredelte korspostvinduer samt et- og torammede vinduer med ruder af varierende størrelse. Mod syd er vinduerne malet hvide, mens de mod nord og øst er malet grønne. Mod nord sidder vinduerne i fladbuede murstik. Mod gården er en ældre, tofløjet fyldingsdør med et firedelt overvindue.

I forhusets indre giver et lille vindfang med ældre ølandsfliser og en tofløjet fyldingsdør med glaserede ruder øverst adgang til et stort trapperum med linoleum på gulvet, pudsede vægge og et plant loft med synligt bjælkelag. Herfra forsyner en ældre trappe forhusets seks lejligheder. Lejlighedernes hoveddøre er nyere, plane branddøre, bortset fra to, som er enfløjede fyldingsdøre med profilerede gerichter.



Forhusets vestgavl er bygget sammen med både byporten og vestre sidehus. Foran den krumme havemur ses resterne af den tidligere vendeplads foran Vesterport.



Vestre sidehus og forhusets vestvendte gavlfremtræder.

Størstedelen af lejlighederne er disponeret med køkkener og badeværelser mod gården, dog har enkelte lejligheder enten et køkken eller et badeværelse placeret mod gaden. Stuelejligheden har bræddegulve, hvorpå der ligger tæpper, pudsede vægge og lofter samt nyere, plane finérdøre med profilerede gerichter. Lejligheden på første sal har bræddegulve, pudsede vægge og lofter samt brystningspaneler, fyldingsdøre med kannelerede felter og profilerede gerichter. Lejlighederne i tagetagen har bræddegulve, plane vægge og skråvægge, hvor spærene er synlige samt nyere, plane finérdøre og nyere profilerede gerichter. Køkkenet er placeret mod gaden, og badeværelset ligger inde i midten. I den ene halvdel af lejligheden er de nyere hanebånd synlige, og i den anden del er en hems, som en nyere stige trappe giver adgang til. Bagtrappen er ældre. Under forhuset er der kælder under tolv fag, som dog er inddelt i to separate kælderrum, hver med egen adgang. Den østre kælder har adgang fra portrummet via en ældre kvartsvingstrappe og aflukkes af en ældre, grønmalet fyldingsdør med ældre beslag. I modsatte ende af bygningen fører en muret trappe fra stueetagen ned til det vestvendte kælderrum. Kælderrummene har ældre teglstensgulve, synlig tømmerkonstruktion og synlige loftbjælker enten med synlige loftbrædder eller med pudsede felter imellem.

De to lejligheder i vestre sidehus ligger dels i sidehuset, dels i forhuset og beskrives her samlet. Den øverste lejlighed er på første sal i to forskellige niveauer og med en intern trappe op til tagetagen. Lejlighedernes fælles forstue har ældre ølandsflisegulv. Lejlighederne fremtræder med klinke- og bræddegulve samt parket og vinyl på enkelte af gulvene, samt pudsede vægge og lofter. Der er en- og tofløjede fyldingsdøre med profilerede gerichter, en enkelt plan skydedør, høje fodpaneler, stukkanter og loftsrosetter. Over enkelte af stueetagens tofløjede fyldingsdøre er profilerede dørstykker, ligesom størstedelen af et ældre opbevaringsmøbel med kannelerede søjler, fyldingslåger og udskårne topstykker er bevaret. Tagetagen har tæpper på gulvene, plane vægge og skråvægge med synlige spær og hanebånd. Skorstenen er synlig, en nyere trappe forbinder tagetagens to gulvniveauer, og der er nyere, plane finérdøre med nyere, profilerede gerichter.

Det østre sidehus og baghuset er begge opført i bindingsværk med teglhængte, røde heltage, sorttjærede sokler af syldsten, sorttjæret bindingsværk og tavlkalket med jernvitriol. Sidehuset er opført med en let udkraget overetage og en høj, smal hejsekvist i bindingsværk. Mod syd er sidehuset sammenbygget med en enetages lude i bindingsværk med et rødt, teglhængt halvtage. Sidehusets sydligste fag er skråt afskåret under tagfladen, og i rygningen ses en traditionel skorstenspipe med sokkel og gesims. I sidehuset ses en ældre fyldingsdør med et smalt overvindue samt flere sortmalede revleluger, både ældre og nyere, men traditionelt udførte. I baghusets



Baghuset set fra Rådhusgården.

nordvendte tagflade er to nyere taskekviste samt to ældre tagvinduer. Baghusets gårdside er grundmuret, og de vestre fag udgøres af en portgennemkørsel, der både mod gården og Rådhusgården lukkes af traditionelle, tofløjede revleporte. Ved siden af portgennemkørslen er en portåbning, der lukkes af en nyere, lodret bræddebeklædning med en revledør. Mod øst er en nyere revlehalvdør. Bag begge revledøre er en nyere trærammedør med en stor glasrude. Vinduerne i de tre bygninger er et-, to- og trerammede, smårudedede vinduer, der er malet mørkegrønne ligesom portene og dørene. Portrummet har støbt gulv, grundmurede vægge og i loftet ses en synlig drager, mens resten af loftet er beklædt med ru brædder.

På besigtigelsestidspunktet stod bag- og sidehuset tomt og havde senest været indrettet som lægeklinik med venteværelse, reception og konsultationsrum. En nyere ligeløbstrappe fører op til tagetagen, der er udnyttet over baghuset, mens det over sidehuset står uudnyttet. Den udnyttede del har væg-til-væg tæpper, plane skråvægge, synlige nyere hanebånd og nyere, plane døre med enkle gerichter. Sidehusets tagetage er forberedt til nyindretning, idet bjælkerne er skåret over og nye bjælker er monteret højere oppe. Ydervæggene er uisolerede, skorstenen er synlig og der er undertag af banevarer. Stueetagen har hovedsageligt nyere overflader bestående af teglkinkegulve, korkgulve, murede vandskurede skillevægge, systemgipspladelofter, synlige bjælker med træbetonplader imellem samt indpakkede bjælker med ældre profilbrædder imellem. Der er ligeledes enkelte nyere glaspartier samt plane døre uden gerichter. Flere bindingsværksvægge er synlige, nogle er på traditionel vis malet over stok og sten, mens den østvendte ydervæg står med brunbejdet tømmer.

## — BYGNINGSHISTORIE

Efter den store bybrand i 1728 blev det nedbrændte forhus i Vestergade 10 genopført som en 21 fag lang egebindingsværksbygning med portrum i to fag. Syv af fagene var to etager høje og de øvrige var en etage. Omkring 1780 overtog købmand Jørgen Ploug ejendommen, og inden 1791 lod han forhusbebyggelsen gennemgå en betydelig ombygning, formentlig efter murermester H.J. Langs tegning. Den samtidige hofbygmester C.F. Harsdorff har uden tvivl øvet indflydelse på Lang, da han skulle udforme Vestergade 10. Facaden blev omsat til grundmur, og bygningen blev forhøjet til to etager bortset fra de fem vestligste fag. I sidste halvdel af 1700-tallet blev stueetagen delvist dækket af en tilbygning mod gården.

Omkring år 1800 blev det toetages sidehus i egebindingsværk, der ligger østligt på grunden, opført for sønnen agent Simon Ploug, som havde overtaget ejendommen Vestergade 10 i 1797. Sidehuset blev



Østre sidehus, forhusets bagside og vestre sidehus set igennem baghusets brede portåbning.

indrettet til kamre, pakhus og kornloft. Imellem 1827 og 1847 blev der opført en lokumsbygning i egebindingsværk op mod den søndre ende af sidehuset.

I 1700-tallet lå der et 15 fag langt sidehus i bindingsværk vestligt på grunden, formentlig i én etage. I 1847 blev sidehuset omtalt som værende i to etager, ligesom siden til gården var i grundmur nederst, mens resten var i bindingsværk.

Forhusets kvist på fire spærfag blev første gang nævnt i 1847, men stammer sandsynligvis fra 1844, da købmand P.F. Lagoni købte ejendommen. Ligeledes blev butiksindretningen første gang omtalt i 1847, men brandtaksationen fra 1857 berettede mere detaljeret om husets øvrige indretning; der skulle således i stueetagen, foruden den nævnte butik, have været bønderstue, kontor og beboelsesværelser; første etage blev anvendt til beboelse, og loftet var indrettet til maltloft samt et værelse i kvisten. Der var kælder under huset på 12 fag. Først ved en ombygning i 1880, for købmand H. Asmussen, blev de fem vestligste fag forhøjet til to etager.

I 1900-tallet blev det vestlige sidehus ændret, idet omkring  $\frac{3}{4}$  af huset blev fjernet, og den resterende del blev omsat i grundmur. I 1985-86 blev der indrettet to lejligheder i forhusets tagetage.

## — KILDER

Faaborg – Guide til byens historie. Robert Egevang, Anders Rehde Nielsen. Faaborg Byhistoriske Arkiv, 1994.

Det Gamle Faaborg. Robert Egevang. Nationalmuseet, 1976.

Historiske huse i Faaborg. Nationalmuseet, 1874.

## — MILJØMÆSSIG VÆRDI

Den miljømæssige værdi ved Plougs Gaard knytter sig til forhusets beliggenhed i Vestergade, hvor det sammen med de øvrige ældre bygninger, herunder nabobygningen Vesterport, som Plougs Gård er sammenbygget med, bidrager væsentligt til det traditionelle og stemningsfulde gedeforløb i Faaborgs gamle bykerne.

Plougs Gård bidrager endvidere væsentligt til den gamle bykernes bebyggelsesstruktur idet forhuset med portgennemkørsel sammen med sidehusene og baghuset med portgennemkørsel indgår i en ældre købmandsgårds traditionelle bebyggelsesmønster omkring et pigstensbelagt gårdrum. I kraft af gårdrummets størrelse samt



Plougs Gård ligger til højre for byporten.

bygningernes højder og rige bindingsværksfacader bidrager Plougs Gaard væsentligt til den gamle bykernes stemningsfulde gårdmiljøer.

## — KULTURHISTORISK VÆRDI

Den kulturhistoriske værdi ved Plougs Gård knytter sig til, at ejendommen repræsenterer en stor købmandsgård, hvilket kan aflæses i den store grund, der har en meget prominent placering ud til byens hovedstrøg ved siden af Vesterport. Købmandsgårdens anseelige størrelse med forhus, portgennemkørsel, sidehuse og baghus vidner således om Faaborgs florissante periode i sidste halvdel af 1700-tallet, hvor handelslivet tog stærkt opsving i byen, og skibsrederne og købmændene skaffede sig solide indtægter på handel med østens lande. Forhusets funktion som bolig for købmanden er aflæselig, dels i bygningens anseelige størrelse, både højden og længden, og dels i den markante gavlkvist. Hertil kommer den udsmykkede facade med risalitter, markerede kordon- og hovedgesimser, sandstensportal og konsolbårne sålbænke af sandsten, som med sit fornemme klassicistiske ydre skulle manifestere ejerens velstand udadtil. Den toløbede hovedtrappe med granittrin, muret front med granitkanter og smedet gelænder afsluttet med runde granitafvisere, der flankeres af ældre gadelamper, understøtter bygningens centrale og pompøse midte og tegner facadens overordnede symmetri. Således fremtræder Plougs Gård mod gaden som en god repræsentant for klassicismen i provinsen.

Forhusets mange udbygninger, både mod gaden og mod gården, vidner om et øget pladsbehov, ligesom deres forskellige materialeholdning dels i bindingsværk, dels i grundmur med tegl eller skifer på taget tegner et billede af en gradvis udbygning.

Ligeledes er der kulturhistorisk værdi tilknyttet det interne hierarki imellem gade- og gårdside, hvor sidstnævnte sammen med portrummet fremtræder i bindingsværk og således vidner om købmandsgårdens oprindelige udseende, inden både facaden og den vestre del af gårdsiden blev omsat i grundmur. Portrummets traditionelle fremtræden med en ældre, tofløjet revleport, brostensbelægning, sorttjæret sokkel, gulkalkede tavler, sortopstolpet bindingsværk, synlige bjælker og dragere i loftet samt nedgang til kælderen har ligeledes stor kulturhistorisk værdi, hertil kommer den bevarede adgangsør fra portrummet til forhusets indre.

Den kulturhistoriske værdi ved vestre sidehus knytter sig til, at bygningen på grund af sin sammenbygning med forhuset og sin udformning med en toetages udbygning mod gården, der står delvist i bindingsværk ligesom forhuset, vidner om, at købmandsgården løbende er blevet udvidet, når et øget pladsbehov har meldt sig.



Gavlkvisten med det markante indgangsparti nedenunder.

Sidehusets afdæmpede fremtræden og de store, stejle tagflader indikerer, at den rummede en sekundær funktion set i forhold til forhuset. Set fra den vestlige del af Vestergade udgør konstellationen af sammenbygningen af forhusets vestvendte gavlf med vestre sidehus til den ene side og Vesterport til den anden et enestående vidnesbyrd om middelalderbyens fortættede bebyggelse inden for bymuren.

I det indre knytter den kulturhistoriske værdi ved forhuset og vestre sidehus sig til de to bevarede, ældre hovedtrappe samt til de bevarede træk af en ældre planløsning med de repræsentative stuer orienteret mod gaden eller gavlen. Hertil kommer de ældre bygningsdele og -detaljer, der vidner om bygningernes alder, og i særdeleshed om forhusets oprindelse som en rigt udstyret bolig for den velhavende købmand. Dette ses i ølandsfliserne på gulvene, bræddegulvene, de høje fodpaneler og de pudsede vægge, som i enkelte rum er forsynet med brystningspaneler, samt i de en- og tofløjede fyldingsdøre, enkelte med glastruder eller profilerede dørstykker, de profilerede gerichter, de synlige bjælker samt i de pudsede lofter med stukkanter og loftsrosetter. Hertil kommer det ældre opbevaringsmøbel med kannelerede søjler, fyldingslåger og udskårne topstykker, der er bevaret i forhusets vestre stuelejlighed, samt den dybe murniche i den vestre lejlighed på første sal i forhuset, der er et vidnesbyrd om den tidligere trappe, som førte op på loftet.

Hertil kommer de ældre kældre, som på traditionel vis har teglstensgulve, synlig tømmerkonstruktion, synlige bjælker og loftbrædder samt fyldingsdøre med ældre beslag, hvilket er med til at understrege forhusets høje alder.

Den kulturhistoriske værdi ved østre sidehus og baghuset knytter sig til bygningernes oprindelige funktion som pakhús og vognport, hvilket afspejles i sidehusets bevarede revleluger i det fremkragede øvre stokværk og den høje hejsekvist, hvorigennem man har lastet korn og andre varer ind og ud af bygningen, samt i baghusets portgennemkørsel og den bevarede portåbning ved siden af. Ligeledes er der kulturhistorisk værdi ved side- og baghusets bindingsværkskonstruktioner med den rige anvendelse af stolper, løsholter, dokker og skråbånd, der er karakteristisk for Fyn.

I det indre knytter den kulturhistoriske værdi sig til de bevarede ældre bygningsdele, herunder bindingsværksskillevægge, synlige bjælker og indpakkede bjælker med ældre profilbrædder imellem.

## — ARKITEKTONISK VÆRDI

Den arkitektoniske værdi for forhuset knytter sig i det ydre til det toetages længehus med gavlkvist, en- og toetages udskud mod gaden og gården, heltaget som er halvvalmet mod vest og er hængt dels med



Indgangspartiet med den toløbende trappe foran.



sortglaserede tegl, røde tegl og skifer samt de fire skorstenspiber i rygningen. Hertil kommer kontrasten mellem den enkle gårdside, dels i bindingsværk dels i grundmur, og den repræsentative facade, der er opbygget over et fast kompositorisk greb med to svagt fremspringende risalitter, et toetages udskud, en taktfast vinduessætning og et centreret indgangsparti, der sammen med gavlkvisten sørger for, at opmærksomheden samler sig om bygningens midte. Det toetages udskud mod vest modsvares af det brede, kurvehanksbuede portrum med den detaljerige port. Facaden udviser et velafbalanceret forhold mellem gavlkvistens opadstræbende form, som understreges af den markante sandstensportal med trekantfronton, og facadens horisontale lagdeling, der ligger i soklen, kordon- og hovedgesimsen og endelig i vinduernes sandstenssålbenke og kraftige tværposter. De smagfulde pudsdetaljer og sandstensdekorationerne giver bygningen en imponant fremtræden, og de brændte fuger, der træder frem gennem den hvide kalk, giver facaden en delikat struktur. Bygningens overordnede udtryk er således herskabeligt og velproportioneret med en enkel farvesætning, hvilket gør bygningen til en fornem repræsentant for det grundmurede byggeri i Faaborg.

Vestgavlen er ligeledes repræsentativ, hvilket kommer til udtryk ved, at den fremtræder pudset med profilerede kordon- og hovedgesimser, optrukne, svagt buede vinduesstik og profilerede sålbænke. Dog opleves vestgavlen ikke som en del af forhuset, idet den er gul i modsætning til facaden mod Vestergade. Samlet set fremtræder Plougs gård lidt sammensat, dels på grund af den forskelligartede farveholdning og dels på grund af de mange udskud, side- og baghuse. Bagsidens arkitektoniske værdi knytter sig til kontrasten imellem den grundmurede del og den østlige del i bindingsværk, hvis righoldige bindingsværk med stolper, dokker og løsholter giver denne del af bagsiden et levende og varieret udtryk, som står i kontrast til den grundmurede dels mere rolige fremtræden med en taktfast vinduessætning.

Den arkitektoniske værdi ved vestre sidehus knytter sig til det høje og korte bygningsvolumen med et markant, stejlt, heltag hængt med røde tagsten og to iøjefaldende skorstenspiber i rygningen. Bygningens placering og nedtonede detaljeringsgrad gør, at sidehuset på traditionel vis underordner sig det fornemme forhus. Set fra Vestergade og Nørregade giver den høje, ubrudte tagflade og de to skorstenspiber sidehuset karakter.

Den arkitektoniske værdi for østre sidehus og baghuset knytter sig i det ydre til de enkle langstrakte, bygningsvolumener, der træder i karakter på grund af facadernes taktfaste bindingsværk og de stejle heltage, hvor sidehuset har et markant udhæng. Bygningerne har et simpelt materialevalg i tømmer, teglsten og syldsten. Den righoldige



Den detaljerige, kurvehanksbuede port.

tømmerkonstruktion giver især sidehusets facade et varieret og levende udtryk på grund af den rytmiske anvendelse af stolper, løsholter, dokker og skråbånd samt af sidehusets mange forskellige fremspring: den udkragede overetage, det skråt afskårne hjørne under tagudhænget og det lille udskud, der giver bygningen et karakteristisk udseende. Facaden kontrasteres dog på god vis af den ubrudte, opskalkede tagflade, hvis hejsekvist bryder bindingsværkets forholdsvist horisontale udtryk.

## — BÆRENDE FREDNINGSVÆRDIER

De bærende fredningsværdier for Plougs Gård knytter sig til det samlede bygningsanlæg med de sammensatte bygningsvolumener med forskellige udskud samlet omkring den store, pigstensbelagte gårdsplads, som med sine to portgennemkørsler vidner om en større købmandsgård i Faaborgs gamle bykerne.

De bærende fredningsværdier for forhuset knytter sig i det ydre til den aflange, toetages bygningskrop med heltag, gavlkvist og udskud mod både gaden og gården samt de traditionelle skorstenspiber i rygningen. Hertil kommer den grundmurede facade og vestgavl med samtlige bygningsdetaljer, herunder risalitter, kordon- og hovedgesims, den kurvehanksformede portåbning, de konsolbårne sandstenssålbænke og sandstensportalen omkring hoveddøren samt kontrasten til gårdsiden, der delvist står i bindingsværk. Endvidere kommer portrummet med samtlige detaljer, de ældre vinduer, fyldingsdøre og portfløje, toløbstrappen af granit med smedet værn og gadelamper samt den traditionelle materialeholdning.

De bærende fredningsværdier for forhuset knytter sig i det indre til de bevarede dele af den ældre planløsning, herunder trapperummet og de repræsentative stuer placeret mod gaden og vestgavlen. Hertil kommer de ældre bygningsdele og -detaljer, herunder ølandsflisegulve, brædegulve, høje fodpaneler, brystningspaneler, en- og tofløjede fyldingsdøre med glasruder eller dørstykker samt profilerede gerichter, synlige bjælker, pudsede lofter med stukkatur, opbevaringsmøblet med kannelerede søjler, fyldingslåger og udskårne topstykker og førstesalens dybe murniche. Endvidere kommer de ældre kældre med teglstensgulve, synlig tømmerkonstruktion, synlige bjælker, loftbrædder og fyldingsdøre med ældre beslag samt den traditionelle materialeholdning.

De bærende fredningsværdier for vestre sidehus knytter sig i det ydre til det enkle, grundmurede bygningsvolumen med et stejlt, heltag hængt med røde tegl og to markante skorstenspiber i rygningen. Til de ubrudte tagflader, den toetages lude mod gården, der øverst er af bindingsværk, samt den enkle, retkantede gesims, de ældre og



Enkelte vinduer er forsynet med konsolbårne sålbænke i sandsten.

traditionelt udførte vinduer og den ældre, tofløjede fyldingsdør med overvindue. Endelig kommer den traditionelle materialeholdning.

De bærende fredningsværdier for vestre sidehus knytter sig i det indre til de ældre bygningsdetaljer, herunder trappen, trapperummets ølandsflisegulv, fyldingsdøre og gerichter. Hertil kommer den traditionelle materialeholdning.

De bærende fredningsværdier for østre sidehus og baghuset knytter sig i det ydre til de enkle længehuse med stejle, opskalkede, teglhængte heltag. Hertil kommer sidehusets hejsekvist, det store udhæng, skorstenspipen i rygningen samt de ubrudte tagflader. Endvidere kommer den righoldige bindingsværkskonstruktion med alle detaljer, herunder stolper, løsholter, dokker, skråbånd og porthammere, samt de traditionelt udførte porte, revledøre og vinduer sammen med den ældre fyldingsdør med overvindue og de ældre revleluger med ældre beslag, tillige med portrumets synlige dragere og bjælker samt endelig den traditionelle materialeholdning.

De bærende fredningsværdier for østre sidehus og baghuset knytter sig i det indre til de bevarede ældre bygningsdele, herunder bindingsværksskillevægge, synlige bjælker og indpakkede bjælker med ældre profilbrædder imellem.

## — ANBEFALINGER

Det anbefales at få undersøgt, hvilken farve hoveddøren og porten oprindeligt har haft, da en tilbageførsel vil kunne styrke bygningens samlede fremtræden. På et fotografi fra 1908 ses det, at hoveddøren og porten begge på traditionel vis har fremstået i en mørk farve.

Det anbefales generelt at få udskiftet nyere materialer og overflader med en for Plougs Gård tidstypisk materialeholdning for at styrke den samlede fredningsværdi.